

et Blik paa Tabel 1 let overthde om; thi Raceforskjel har nok nogen Indflydelse paa de modne Rødspætters Størrelse, men at nogle Rødspætter paa 7" skulle være fuldvoksne, naar andre først blive modne ved 22 $\frac{1}{2}$ ", ja ved Island endog ved 29" eller mere (Tabel 9), er høist usandsynligt.

Erfaringerne f. Eks. med Laksen stride da ogsaa mod den Antagelse, at alle Fisk overhovedet skulle være fuldvoksne, naar de lege første Gang.

Det synes, at Rødspættene overalt i Regelen blive voksne i det 3dje Aar, enkelte allerede i det andet, men de blive som Regel voksne med en mindre Længde i Østersøen end i Bælterne, end i Rattegat, end i Limfjorden (og Vesterhavet). Ogsaa ved Storbritanniens Kyster er der af Fulton, Cunningham og Holt paavist en lignende Forskel i den Længde, hvormed Rødspættene paa forskellige Steder blive voksne, saa dette er ikke noget for vore Farvande ejendommeligt. — Man kunde tro, at dette Forhold hidrørte fra, at Rødspætter blive kønsmodne første Gang med en forskellig Alder, nogle som toaarige, andre som treaarige Fisk. Alderen har ganske vist sin Indflydelse paa Sagen, men dette kan dog ikke forklare, at det netop hos os er indad mod Østersøen, at de smaa modne Fisk findes i størst Mængde. Nej, individuel Forskel i den Længde, hvortil de forskellige Individuer overhovedet naa i deres forskellige Aldere, maa være en aldeles overvejende Betingelse for Forskaelsen af hele Sagen, hvilket ikke udelukker, at Aldersforskjel her ogsaa spiller en Rolle. — Man kommer sandsynligvis Sandheden nærmest ved at antage, at hvis de smaa Rødspætteunger (pelagiske) i deres Vokseperiode komme under heldige Forhold (nordlige Rattegat), blive de store, hvis de komme under mindre heldige Forhold (Bælterne), blive de ikke saa store, før de forplante sig første Gang. Forholdet kan sammenlignes med Sædetorn, der udsaaes i god eller mindre god Jord; i første Tilfælde blive Planterne store, i sidste smaa. Raceforskjel behøver altsaa ikke at være til Stede for at fortaale Tilstedeværelsen i visse Egne af mindre Individuer, enten disse nu ere Rødspætter eller Planter.

Selv om man kan paavise andre Ejendommeligheder hos de forskellige Egnes Rødspætter end Størrelsen, f. Eks. et noget forskelligt Straaleantal i Finnerne o. s. v., bevise dette ej heller uden videre, at man har med virkelige Racer at gøre, der forplante sig Generation efter Generation med Racens Særpræg; thi man maa først bevise, at disse Ejendommeligheder ikke ogsaa ligesom Størrelsen ere frembragte for hvert enkelt Individ i første Generation af Naturforholdene. Det ligger nemlig ikke fjænt at tro, at det for Rødspætten er saa ogsaa f. Eks. med Hensyn til Variationen i Finnernes Straaleantal; thi dens pelagiske Æg og Unger føres af Strømmene omkring i næsten alle vore mere aabne Farvande saa hurtig, at det maa synes, at en inderlig Blanding af alle Rødspætters Æg er en uundgaaelig Følge heraf. Naar, trods denne Sammenblanding af Æg og Unger, Rødspætten dog optræder med en „Form“ i Bælterne (og Østersøen) og med en anden „Form“ i det egentlige Rattegat, der ikke ere blandede sammen, kan dette hidrøre fra to Forhold: 1) at Æg eller Unger af den ene Form, der drive ind paa den andens Territorium, dø; 2) at Æg og Unger af den ene Form, der drive ind paa den andens Territorium, leve, men af Forholdene der udvikkles til Fisk af den derværende „Form“, uagtet deres Forældre ere af den anden „Form“. — Man kunde maaste saaledes nok tænke sig, at Æg og Unger af den store Form ikke kunne leve i saa brat Vand, som den lille Forms Ungel og Æg gøre, og at de derfor maa dø, om de føres for langt ind i vore Farvande; men at Brakvandsformens Æg og Unger ved at føres ud i saltere Vand ogsaa skulde dø, er lidet sandsynligt; thi, kunne Ægene og Ungerne taale Brakvandet, kunne de saameget bedre leve i Saltvandet, hvor de fleste Rødspætteæg findes. Den første Antagelse 1) vil saaledes næppe alene kunne forklare de to Formers geografiske Adskillelse, og jeg tror, at den anden Antagelse, at den ene „Form“ slaar over i den anden allerede i første Generation, er nødvendig.

Dette interessante Spørgsmaal haaber jeg en Gang at komme tilbage til og at kunne oplyse nærmere, end det i Øjeblikket staar i min Magt at gøre. Spørgsmaalet er jo af højeste, saavel teoretiske som praktiske, Betydning, idet det berører Racedannelsen, som den faktisk foregaar i Naturen, og Sagen om, hvorvidt man kan tænke paa at forbedre vore smaa Rødspættacer ved Indførelse af store Racer, der vokse mere og hurtigere, og derfor give et større Udbytte af Fiskebestanden. —

At en „Form“ saaledes i saa Generationer kan slaa over i en anden „Form“, er ikke uden kendte Paralleller i Dyre- og Planteriget og er aabenbart et særdeles almindeligt Fænomen i Naturen, men desto værre hidtil kun lidet paaagtet. — Jeg